

Af *Hanne Budtz* til justitsministeren:

„Vil ministeren foranledige ændring i den gældende praksis for anbringelse i varetægtsfængsel, således at navnlig unge personer ikke anbringes alene og ikke i så lang tid, som det ofte nu er tilfældet?“

Hanne Budtz: Når en person har begået en lovovertrædelse af alvorlig karakter og anholdes, vil en efterfølgende fængsling i mange tilfælde jo være nødvendig og oftest vare, så længe forundersøgelsen står på. Hvis forundersøgelsen er langvarig — og det kan forbyrdelsens eventuelt alvorlige karakter jo begrunde — så er det en overordentlig stor belastning ikke mindst for unge personer at tilbringe lang tid i forholdsvis stor isolation. Én ting er, at samfundet må reagere, en anden ting er, at den pågældende kan komme ud for depression af et omfang, som vanskeligt kan overvindes senere, og som jo ikke har noget som helst med den strafferetlige reaktion at gøre. Det er på denne baggrund, jeg har stillet mit spørgsmål til justitsministeren.

Justitsministeren (Thestrup): Ifølge retsplejelovens § 784 må varetægtsfanger ikke uden eget samtykke sættes sammen med fanger, der udstår straf, og heller ikke sammen med andre varetægtsfanger, med mindre deres alder, legems- eller sindstilstand gør afsondring utilrådelig, eller pladsmangel umuliggør afsondring. Varetægtsfanger under 18 år må heller ikke sættes sammen med fanger over denne alder.

Det er klart, at der er problemer af den art, som spørgeren nævnte. En mere almindelig ordning, der giver unge varetægtsfanger adgang til at blive sat sammen med andre varetægtsfanger, herunder andre unge fanger, er imidlertid betænkelig, idet den kan skabe mulighed for uheldig påvirkning. I princippet må et samvær derfor have karakteren af et kontrolleret arbejdsfællesskab eller en fællesundervisning, men desværre kan sådanne ordninger ikke gennemføres i så vidt et omfang, som det var ønskeligt. Der udfoldes imidlertid betydelige bestræbelser inden for fængselsvæsenet på at tilvejebringe forbedringer på dette område.

Hvad angår varetægtsfængslingens længde, er jeg helt enig i, at særlig de langvarige

fængslinger kan medføre et voldsomt psykisk pres på de pågældende mennesker, og at enhver frihedsberøvelse derfor må ophøre, så snart behovet ikke længere er til stede, men der er jo sager, hvor efterforskningen er vanskelig, og hvor der må foretages grundige og langvarige undersøgelser.

Nu har det været hævdet, at domstolene fængsler i for vidt et omfang, og justitsministeriet har derfor i januar 1968 nedsat et udvalg med den opgave at gennemgå retsplejelovens bestemmelser om bl. a. anholdelse og fængsling. Udvalget er allerede i gang med at indsamle et betydeligt materiale vedrørende praksis, og man vil derefter tage stilling til, om retsplejelovens bestemmelser yder tilstrækkelig sikkerhed for, at fængsling kun finder sted i absolut påkrævede tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ivar Nørgaard* til statsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at modvirke indtrykket i vore nordiske nabolande af en svækkelse af den danske regerings vilje til at medvirke til opbygningen af en nordisk økonomisk union efter offentliggørelsen af de danske erhvervsorganisationers negative holdning til unionen?“

Ivar Nørgaard: Det var som bekendt danskerne, der rejste spørgsmålet i Nordisk Råd om en snarlig dannelse af en nordisk økonomisk union; det var i februar måned i år, og på dette tidspunkt var der en ret tøvende holdning fra norsk, svensk og finsk side. Siden er stemningen i Norge, Sverige og Finland ændret, ja, det er endda gået så vidt, at den finske statsminister har udtrykt stor interesse for en snarlig dannelse af en nordisk økonomisk union. Det er derfor overordentlig beklageligt, hvis der nu i disse lande opstår en fornemmelse af, at danskerne er ved at ændre holdning.

Siden jeg anmeldte spørgsmålet til statsministeren, har der været forlydender i den norske presse om, at man netop opfatter den danske holdning som værende ved at svinge væk fra den positive indstilling, specielt efter at erhvervsorganisationerne har udtrykt sig negativt om dannelsen af en nordisk toldunion; og nu de sidste par dage